

Musikaali-iloittelua Lahden kaupunginteatterissa

Paula Kaunismäki

Teatteriesityksen katsominen on mielenkiintoista ja hauskaa. Etuna on se, että saman näytöksen voi käydä katsomassa useamman kerran, nimittäin yksikään esitys ei ole koskaan täysin samanlainen. Me, minä ja kaverini, olimme Havukosken eläkeläisten kanssa teatteriretkellä Lahdessa. Olen nähnyt ”Nunnia ja konnia” -elokuvaversioiden elokuvateatterissa ja nyt liivemusikaalina. Pitää paikansa, kaikki esitykset ovat samanlaisen erilaisia. Ja television välityksellä kaikki on ikään kuin pienoiskokoista.

Olimme katsomassa komediaa, joka musikaalin voimin toteutettuna täytti koko lavan. Kaiken aikaa tapahtui vauhdilla jotain, joten oli oltava kaiken aikaa valmiina, varuillaan ja hereillä.

Tarina kertoi kapakkalaulaja Deloriksesta, joka epäonnisen sattuman vuoksi joutui pakenemaan gangstereita ja poliisi piilotti hänet nunnaluostariin. Siinä tasapainoinen ja eläväinen maailma kohtasivat toisensa ja sopeutumisasikeuksilta ei vältytty. Kuri ja kurittomuus kohtasivat, kunnes löytyi yhteinen kieli, musiikki sen eri muo-

doissa. Musiikki vei mennessään ja kun jokainen nunnahuomasi, että he osaavat laulaa, laulusta kasvoi nunnaluostarin voimavara. Itse tarina päättyi hyvin.

Lahden kaupunginteatterin lavalta ei puuttunut glamouria eikä glitteriä. Puvustuksessa oli käytetty kaikki ne voimavarat, joilla katsomo saatiin mukaan iloisuuteen ja väriiloistoon. Esiintyjät olivat taitavia, yhteiset kuorolaulukohtaukset olivat heittäytymistä niin, että kriittisempikin joutui myöntämään, että lavalla esiintyjät antoivat kaikkensa

katsojia miellyttääkseen.

Meitä oli tällä retkellä 30 teatterin ystävää, jotka osasivat nauttia matkanteosta, teatterista ja hyvästä ruuasta. Ennen kotimatkaa, heti esityksen jälkeen nautimme lohikeittolounaan sekä kahvit. Meno- ja paluumatkat sujivat hyvin. Ja loppumatkasta yksi toisensa jälkeen jäi kotipysäkillään pois kyydistä. – Kiitos teatteriretken järjestäjälle ja kaikille mukana olleille.

PAULA KAUNISMÄKI

Joulun lauluja, tunnelman tuojia, muistellen

Paula Kaunismäki

Toimari järjesti ihanan jouluisen konsertin Kirnun auditoriossa lauantaina 14.12. Esiintyjänä Operamento -kuoro, jossa esiintyy hurmaavia oopperan kuoron entisiä laulajia. Hieman harmitti, sillä minä olin samaan aikaan Konalassa tarjoilemassa asiakkaille glögiä. Heitä tullaan varmasti toisteki kuulemaan kylällämme, sillä niin haltioissaan yleisö oli kuulemastaan.

Seuraava mahdollisuus joululaulujen kuuntelemiseen tuli, kun Raikkaan veteraanien puurojuhlassa maanantaina 16.12. esiintyivät Rekolan-Koivukylän eläkkeensaajien Elsat -kuoro, säestäjänään Pär Colerus. Pieni tuokio, mutta todella miellyttävä tunnelma syntyi laulujen myötä, kuten ”Lapsuusjoulut”: ”Niin usein vielä muistelen, mä jouluja lapsuuden, ne elän yhä uudelleen, mä kaikkine tuoksuineen...” Puurojuhlassa maistui riisipuuro, tuoksui kahvi ja joulutorttu.

Valon laulajaiset vuoden pimeimpänä päivänä pidettiin lauantaina 21.12. Kuusijärvellä. Se oli Tuomaan päivä, jolloin joulu oli jo ovelta. Kuusijärvellä oli hiljaista ja kynttilän valon valaisemaa pimeyttä. Seurakunnan väki oli syyttänyt kynttilöitä järven ympäri. Lasten leikkipaikalta lähtivät laulukierrokset Kuusijärven ympäri. Kun joulukellot kajahtivat, lähti aina yksi ryhmä oppaan kanssa metsään laulamaan tuttuja joululauluja: ”Nyt sytytämme kynttilän, se liekkiin leimahtaa. Me odotamme Jeesusta, seimessä nukkuvaa...”

Niillä, jotka olivat olleet aiemminkin, oli omat lyhyt mukana ja niistä tuli kaunista lisävaloa metsäpolulle. Kun kierros oli tehty, tarjolla oli lämmintä mehua ja pipareita.

